

[Maisted]

det bistandskontoret, men for erhvervslivet hedder det forskellige former for tilskud fra statens side: hvor man eksempelvis har taget 3 mia kr. fra dem i december, skynder man sig altså en 3-4 måneder senere at komme tilbage med 1 mia kr.

Det er ikke rimelige vilkår at byde et erhvervsliv, der kun har det ønske at få lov til at klare sig selv og sørge for, at der bliver et tilstrækkelig stort overskud til, at den øvrige del af samfundet kan opretholde den velfærdsstat, som vi alle sammen ønsker. Jeg kan altså ikke forstå, at socialdemokratiet ikke vil være med til at føre en politik, der kan føre Danmark tilbage til arbejdet.

Rahbæk Møller (SF):

Det synes at være et fast led i folketingsåret, at vi skal begynde den ny samling med at diskutere produktionssektoren på fremskridtpartiets foranledning. Det er en dårlig tradition, ikke fordi det ikke er et relevant emne at diskutere, men fordi industriministeren ligesom i fjor har annonceret en redegørelsesdebat senere og det så var rimeligt at afvente denne redegørelse, før vi tog debatten. Fremskridtpartiets oprædten kan ikke undgå at skade interessen for produktionslivets vilkår, fordi debatten bliver delt i to på denne måde. Men det ligger tilsyneladende over hr. Askjær Jørgensens formåen at forstå det.

Socialistisk folkeparti foretrækker at vente med den egentlige debat, til vi har fået industriministerens redegørelse, så vi har et relevant grundlag for en diskussion. Jeg skal derfor i dag indskrænke mig til nogle få principielle betragtninger.

Den første skal være, at det nuværende fald i produktionssektorens omsætning og beskæftigelse i høj grad er selvskabt. Regeringen har formindsket befolkningens forbrugsmuligheder, og det vil naturligvis påvirke erhvervslivets afsætning. Samtidig vanskeliggøres eksporten af det høje omkostningsniveau. Det er nødvendigt at slå fast, at omkostningsniveauet ikke skyldes for høje lønninger eller skatter; erhvervslivets lønomkostninger svarer stort set til vore konkurrenters, og skatterne er meget små her i landet. En netop udkommet rapport fra EF viser således, at det danske erhvervslivs skattebyr-

de er den næstlaveste i EF; kun Italien ligger under.

Når det danske erhvervslivs omkostningsniveau ikke desto mindre er højere end vore konkurrenters, skyldes det udelukkende den høje rente. Denne høje rente begrundes som regel med hensynet til betalingsbalancen. Sandheden er imidlertid, at det bl. a. er renteniveauet, der gør det vanskeligt at løse betalingsbalanceproblemet, og en række lande med tilsvarende problemer har fastholdt en lavere rente.

Det er derfor nødvendigt over en kortere årrække at bringe det danske renteniveau ned. Det kræver, at Nationalbankens muligheder for at styre pengemarkedet forøges, og at Nationalbanken bringes under regeringens og folketingets kontrol, så vores renteniveau ikke bliver afhængigt af den tilfældige økonomiske filosofi i Nationalbankens direktion.

Min anden bemærkning skal være, at selv om det er en nødvendig målsætning i den nuværende situation at forøge erhvervslivets produktion og eksport, kan det ikke være den eneste målsætning. Produktionssektoren er en vigtig del af det danske samfund, og det er nødvendigt, at den i højere grad indstiller sig på samfundets almindelige målsætninger. Det er nødvendigt at udvide det politiske demokrati til også at omfatte produktionssektoren ved indførelse af et vidtstrakt virksomhedsdemokrati, og det er nødvendigt at stille større krav til produktionens art; specielt er det nødvendigt, at der forlanges større holdbarhed af varerne. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan forene hensynet til svindende ressourcer med ønsket om en bedre levestandard.

Jeg skal til slut sige, at jeg er meget enig med hr. Svend Andersen i, at et af de vigtigste erhvervspolitiske tiltag, vi kan foretage os, er at sikre uddannelsen af de unge, der ønsker at arbejde i erhvervslivet. Lønnen i basisåret må gennemføres, og der må skaffes det nødvendige antal praktikpladser.

Fremskridtpartiets dagsordensforslag vil vi naturligvis stemme imod.

Bolvig (RV):

Det er helt karakteristisk, at de borgerlige partier ikke vil anerkende de forbedringer, der er iværksat, og de forbedringer, som er sket. Ministeren omtalte jo en lang række